

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Květen 2016: Za nemocné pýchou a vězněné hříchem.

Červen 2016: Za nevědomé a pochybující.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Opět po dvou měsících se ozývám, abych povzbudil náš společný duchovní boj na poli ochrany života v naší zemi a poděkoval Vám za modlitby i oběti.

Možná jste někdo z Vás už prožil ataku duševní nemoci nebo bojujete s nějakou závislostí, možná máte někoho takového doma nebo ve svém okolí. Asi mi dáte za pravdu, že jednou z nejsvícelnějších věcí u lidí s těmito problémy je, když si své obtíže neuvědomují, bagatelizují je, nebo za jejich vznikem vidí působení druhých. Proč nám ale připadají takové postoje nepochopitelné a pohoršujeme se nad nimi? Vždyť každý z nás s nimi máme osobní zkušenost. Chováme se často podobně ve chvíli, kdy nás opanuje nemoc ze všech nejhorší, ta která je schopná zahubit i spásu naší nesmrtelné duše, totiž pýcha. Naše Já se dostává do popředí na místo Boží. Naše znalosti, dovednosti, poznání světa, orientace v politice, a mohl bych jistě ještě dlouho pokračovat, blahosklonně nabízíme k obdivu a k „pokorné službě“ druhým. Ale běda, veliké běda, pokud to druhí dostatečně neocení nebo si dokonce dovolí oponovat. Dalším úskalím pýchy je, že je vlastně nezničitelná, a že jí k životu stačí tak málo. Jak často si zakládáme na něčem, co zas takovou cenu nemá, někdy i na tom, za co bychom se spíše měli stydět! Spisovatel C. S. Lewis vtipně popsal toto perpetuum mobile pýchy. Jsme schopni být pyšní i na to, že se nám podařilo potlačit naši pýchu. Když si to po čase uvědomíme, lekne se, ale za nějakou dobu se staneme přehnaně hrdými na to, jak se nám podařilo vypořádat se s pýchou na zdárný boj s pýchou. A takhle to může jít do nekonečna. Proto pan Lewis doporučuje umět se na ten náš zápas o pokoru, a tedy i sami na sebe, podívat s nadhledem a s humorem. Jinak bychom z toho mohli upadnout do melancholie. Jak se s nadsázkou říká, pýcha člověka opouští až dvě hodiny po smrti.

Pýcha ovládá tento svět, protože pyšné srdce se liší od srdce zasaženého jinými hříchy tím, že a priori odmítá svrchovanost Boží a adoruje samo sebe a svůj um. Tím pádem také odmítá uznat jakoukoliv vinu. Pýcha hraje také velikou roli v zatvrzelosti těch, ke kterým směřujeme výzvy k ochraně bezbranných. Přiznat, že něco na naší kritice je, by znamenalo uznat svou chybu. Mimo jiné i proto má velký význam při komunikaci s těmito lidmi dát si práci s tím, abychom nejenom poukazovali na hříchy a chyby – tohoto prorockého rozměru se nesmíme nikdy vzdát –, ale abychom současně hledali, v čem se shodneme, co máme společného. Jako příklad, že takový přístup má smysl, připomínám dva počiny Hnutí Pro život ČR z poslední doby. Projekt „Nesoudíme. Pomáháme“ staví na tom, že pověření laici (někteří z Vás už takto působíte) kontaktují gynekology a další

lékaře, a s jejich souhlasem umisťují do ordinací letáčky projektu s informacemi pro ženy, které nečekaně otěhotněly. Nosnou myšlenkou, s kterou souhlasí i drtivá většina oslovených lékařů, je, že potraty vlastně nikdo nechce a nedělá rád. Díky tomu dochází k navázání osobních kontaktů i s těmi, kteří mají přímý podíl na zlu potratu. Druhou akcí je Národní pochod pro život. Ten poslední se konal v sobotu 2. dubna a mnozí jste se ho zúčastnili. Jeho mottem bylo „Aby každá žena věděla, že v tom nezůstane sama“. Poprvé pochod začal mší svatou slavenou přímo v pražské katedrále. Otcové biskupové Dominik Duka a František Radkovský se pak zúčastnili i samotného pochodu městem. Modlitbu otce biskupa Františka, kterou pronesl na závěr pochodu, najdete v příloze. Potěšila mě i účast nekatolických zástupců, zvláště promluva Dana Drápala. Stává se totiž, mám s tím i opakovanou osobní zkušenost, že jinak zbožní evangeličtí duchovní opakují většinové názory o nutnosti respektovat právo na potrat, o škodlivých přínosech případných legislativních omezení a podobně.

Pokud se budeme vytrvale modlit, aby Pán Ježíš přetvořil naše srdce podle Srdce svého, a budeme-li stejně vytrvale a usilovně bojovat se svojí pýchou, mnohé půjde snáz. Nebudeme při kontaktu s nevědomými, s pochybujícími nebo přímo odporujícími potřebovat dnes tak rozšířenou falešnou berličku korektního politického vyjadřování, povrchnosti, mlžení, relativizace, zapírání víry a přitom nebudeme ubližovat a odrazovat okolí nečitelnou tvrdostí. Naší silou bude vtělená Pokora, našimi ústy bude promlouvat Ten, který přišel, ne aby svět odsoudil, ale aby ho spasil.

Srdečně zveme na Svatý Kopeček o slavnosti Nejsvětější Trojice v neděli 22. května na naši každoroční pout' Modliteb za nejmenší. Letos se bude poprvé konat společně s poutí rodin olomoucké arcidiecéze. V 9.45 vyrazíme pěšky z ulice V Lipkách (bus č. 11, stanice Samotišky) do baziliky Navštívení Panny Marie (trasa necelý kilometr). Zde bude od 10.30 celebrovat otec biskup Josef Hrdlička mší svatou. Po ní jsou zváni malí i velcí ven na program, bude k dispozici i občerstvení. Ve 13 hodin se v bazilice pomodlíme svatý růženec a spočineme v modlitbě před Nejsvětější svátostí.

Pane Ježíši, přetvářej naše srdce podle Srdce svého a ved' nás svým Duchem!

Jiří Korda, kněz Kristův